

ת"ד 8733/06 - מדינת ישראל נגד יושע הלוי

18 פברואר 2016

בית משפט השלום לטעבורה בחיפה
ת"ד 15-06-8733 מדינת ישראל נ' הלוי
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
מדינת ישראל המאשימה
נגד יושע הלוי הנואשם

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון מרקוביץ'

ב"כ הנואשם: עו"ד נادر חילף

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

על יסוד הודהה הנואשם אני מרשים אותו בעבירות המיויחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט' אדר א' תשע"ו, 18/02/2016 במעמד nocchim.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של התנהגות שגרמה נזק וחבלה לגוף, לפי תקנה 21 ב' (2) לתקנות

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

התעבורה; או מתן זכות קדימה להולך רגל תוך סיכון הולך הרجل (נסיבות חמורות) עבירה לפי תקנה 67 א' לתקנות התעבורה; חבלה של ממש לפי סעיף 38 לפקודת התעבורה ונήגגה רשלנית, עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה.

לפי עובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם ביום 10.5.15, סמוך לשעה 09:41, נהג הנאשם ברכב פרטי מסווג טויזטה ברוח' העליה השנייה בחיפה מכיוון בת גלים לכיוון נמל חיפה. כביש באותה מקום הוא דו מסלולי, מופרד על ידי שטח הפרדה בניין ועליו גדר בטיחות. שדה הראייה הפתוח שעמד לרשות הנהג לפנים, היה 100 מ'. באותה מסלומן היטב מעבר החזיה להולכי רגל. באותו עת, באותה הנקודה, משמאלו לימי ביחס לכיוון הנסיעה, חצתה את הכביש, בתווך מעבר החזיה, הולכת רגל ילידת 1950 אשר הספיקה לחצות את חלקו הראשון של מעבר החזיה, עברה את אי התנועה הבניין, הספיקה לחצות 2.8 מ' מחלקו השני של מעבר החזיה, עד שנפגעה על ידי רכבו של הנאשם, אשר פגע בה עם חזית הרכב והעיף אותו לכביש. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל בגופה חבלות של ממש, אובחנו בגופה שבירים ממופרט בעבודות כתוב האישום, בין היתר אובחנו שבירים בשני הרכבים שלה והוא עברה ניתוחים.

בין הצדדים גובש הסדר טיעון הכלול מרכיבים עונשיים והם מבקשים שביהם "ש יכבדו".

על פי הפסיכה שהמציג הסדר טיעון בפני ביהם"ש, הרי שלאור תיקון 113 לחוק העונשין אין ביהם"ש פטור מבחינת הסדר הטיעון בראי הוראותיו של תיקון מס' 113 לחוק העונשין. במסגרת זו בוחן ביהם"ש את מתחם העונש הראיי, משווה אותו להסדר הטיעון ומחייב לאורו, ולאור נימוקי התביעה שהובילו לעירication ההסדר, האם ההסדר ראוי אם לאו. ככל שביהם"ש מצוי שיש פער בין הסדר הטיעון למתחם העונש ההולם ואין בכך פער זה הסביר המבוסס את סבירותו של ההסדר כי אז רשאי ביהם"ש לחזור מהסדר הטיעון ולגזר את עונשו של הנאשם בהתאם למתחם העונש ההולם שקבע (ראו לאחרונה ע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל, 5.1.16).

העבירות אותן עבר הנאשם הינה חמורות ביותר. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על כך שהנ帀ה נסע ברכב דו מסלולי, מופרד על ידי שטח הפרדה בניין, הראות טוביה, מדבר באור יום, שדה הראייה שעמד לרשותו עד על 100 מ', מעבר החזיה מסלומן היטב ונראה לעין. הולכת הרגל הספיקה לחצות את חלקו הראשון של מעבר החזיה, כמו כן הספיקה לחצות 2.8 מ' ממעבר החזיה שני עד שנפגעה על ידי הנאשם, דבר המלמד על כך שהולכת הרגל שהתה זמן ניכר על מעבר החזיה וכל זאת מבלי שהנ帀ה מבחין בה.

גם תוצאות התאונה מדברות קטגורית לחובת הנאשם. הנאשם פגע בעוצמה בהולכת הרגל, העיף אותה לכביש. מעוצמת המכות נגרמו חבלות של ממש בגופה של הולכת הרגל הכוללים שבירים בשני הרכבים שלה, דבר שיש לו השלכה משמעותית על תפוקודה של הולכת הרגל, חוסר יכולת תנועה והתפרקן היום יומי. אכן, כי מכתב האישום עולה כי מדובר בהולכת רגל כבת 65, דבר המוסף ומעצם את הקושי הרב בתפקודה של הולכת הרגל וכן הפגיעה שספגה כתוצאה מהתאונה.

טווח העונשה הנוגע בעבירות מסווג זה נע בין 8 חודשים ל-32 חודשים פסילה בפועל, לצד מאסר מוותנה, פסילה מוותנית

בכל הנוגע למאסר מותנה נקבע על ידי פסיקתו של ביהם"ש העליון כי משעה שמדובר בפצעיות קשות של הולך הרגל שאז רשאי ביהם"ש לה乞יש מהעונש הקבוע בגין עבירה של גرم מוות ברשלנות. ככל שהפצעיות הן חמורות יותר וכפسع בין לבין גרימת מותו של הנפגע, רשאי ביהם"ש לגזר אף עונש מאסר בפועל על הנאג.

בבוחני את הסדר הטיעון שגבשו הצדדים, נתתי משקל לכך שהנאשם הודה וחסר זמן של ביהם"ש ובעיקר העובדה שהנאשם הפגן התנהגות מסוימת מן המעלה הראשונה שעה שקיבל מיד אחריות על התאונה, ליווה את הנפגעת, בקראותה בסמוך לאחר קרות התאונה, עוד טרם החל המשפט הייתה מונחת מעל צווארו. דברים אלה קיבלו ביטוי של ממש כאשר הורייתי לתובע לשוחח עם הנפגעת אשר מצאה להציג את הדברים בפנוי, וצינה, כי הנאשם אף התבישי והעדיף להיפגש עם בעלה המנוח ולא איתה, בשל הנזק שנגרם לה.

נסיבות נוספות שיש ליחס בחשבו לצורך גזירת העונש בתחום העונש ההולם נוגעות לעברו התעבורי של הנאשם.

מדובר בנאשם ליד 1950, הנאג משנת 1974. לחובתו 43 הרשעות קודמות. אין בעברו התעבורי מעורבות קודמת בתאונות דרכיים.

הנאשם גמלאי של משרד החינוך לאחר שעבד ושירות במשרד החינוך כמורה במשך 34 שנים.

הנה כי כן העונש המוסכם בין הצדדים מצוי בתחום העונש ההולם ובשים לב לכך אני מוצא את הסדר ראוי וסביר.

אשר על כן, לאחר שشكلתי את מכלול השיקולים הضرיכים לעניין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

11 חודשים פסילה בפועל.

רישיון הנהיגה נמסר לביהם"ש. הפסילה תחול ותחוسب מהיום. המזיכירות תנפיק אישור הפקדה.

5 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתחום תקופה זו עבירה של נהיגה רשלנית בה הורשע בתיק זה ביחיד עם גרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה.

כנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה.

הכנס ישולם ב-5 תשלום חודשיים ורכזפים. פיגור יעמיד את הסכם לפרקון מיידי ויפעל את המאסר שבצדן.

זכות ערעור תוך 45 יום מיום.

ניתן והודיע היום ט' אדר א' תשע"ו, 18/02/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בגין , שופט